

Mehti Aslanboğa

- şiirler -

Yayın Tarihi:

15.03.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acıdan Yoruldum

Çektiğim acıdan yoruldum inan
Bir türlü azalmak istemiyordu
Geçtiği yerlerde izler bırakıp
Kovmakla içimden terk etmiyordu

Yürürüm yolların adını bilmem
Yediğim şeylerin tadını bilmem
Gezdiğim yerlerde dolmuyor çilem
Acıdan yoruldum çekemiyorum

Mehti Aslanboğa

Adın Kalır

Her Şey geçer zaman alır götürür
Kederi de derdi de hepsi bitirir
Ne dostunu ne düşmanı k st r r
Her Şey gider adın kalır sevdiğim

 ekerim derdimi kimseye denmez
İçimden geçeni kendim de bilmez
Ayrılık bir satır mektupla dinmez
Her Şey gider adın kalır sevdiğim

Bir çok derdin Şu maziye atılır
İyi günden kötü günden geçilir
Bir gülüŐle gamzelerden seçilir
Her Şey gider adın kalır sevdiğim

Yıllar geçer bir bakarsın mevsim kış
Aklında kalan o son bir bakış
Elimden tutup da bir ömre nakış
Her Şey gider adın kalır sevdiğim

Mehti Aslanboğa

Adiyaman

Yandım gülüm öldüm gülüm burada
Adiyaman gönlü yaman nerede
Ne ev kaldı ne can kaldı sırada
Bağladılar elim kolum ah Adiyaman

Mehti Aslanboğa

Aklımda Kalan

Bazıları rüzgar estiğinde
saçlarını savururken
Bakışlarına ram olmuş
şu asi yüreğim
duygularım perişan
kalbimi dindirecek
bir sükun ararım

sussam içime sinmez
Konuşsam anlatamam
Bir temmuz akşamında
ılık bir rüzgarda savurduğun
saçların
aklımda kalan...

Mehti Aslanboğa

Akşamlar

Satır satır iklimlerden yüzdürdüm
Sessiz kalan hasret çığlıklarımı
Gece yarıları hilali gördüm
Gömdüğüm yalnızlık korkularını

Yürü dedim ellerinde hayatım
Kahrolurken gül yaprağı sıratım
Doğrulduğumda gözümde muradım
Akma desem akmaz mıydı akşamlar

Mehti Aslanboğa

Alışamadım

Dünyaya sarıldım beni sevmedi
Ağacı toprağı meyve vermedi
Aldığını aldı geri vermedi
Bir türlü düzene alışamadım

Gülleri kokladım dikenini değıdi
Arkadaş bildiğımi başımı eğıdi
Dünyanın düzeni galiba buydu
Bir türlü düzene alışamadım

Rüzgarı esince evimi yıktı
Güneşi bekledim damımı yaktı
Bahar geldi sandım arısı soktu
Bir türlü düzene alışamadım

Aşkı verdi yüreğimi götürdü
Sevdi sandım koca ömrüm bitirdi
Gündüz yetmez gecemi de aşırdı
Bir türlü düzene alışamadım

Mehti Aslanboğa

Almayacağım

Bir kere unutsam ah şu adını
Bir daha gönlüme almayacağım
Kapıma gelsen de inlesen bile
Seni affedip içeri almayacağım

Mahvettin ömrümü yerlere attın
Söyle bana ey yar ne diye sattın
Bu aşkı harçayıp ah neler ettin
Seni affedip ömrüme almayacağım

Mehti Aslanboğa

Arayış

Seninle bıraktım sevmeyi
Orda kaldı yüreğim
Geriye dönüp baktığımda
Hiç hatırlamak istemediğim
Sevda yollarında bulandığım
O mutluluğun satırlarını yaşamak
Ağlamayı göze almak yani

Kirpiklerinde sitem yangını var
Bahar gecelerinde seni anarken
Nice gözlediğim seni
Her halimde belli değil mi
Bütün satırları senin için ayırdım
Kullandığım bütün kelimeler senin türevlerin
Senin ellerin sığındığım

Adem'den bu yana sevenler
Seni sevdiler başka bedenlerde
Seni arayarak bir ömür geçti yeniden
Ve daracık yolların karanlığından
Seni sayıklarken şehit düştü yalnızlık

Ey gönüllerin yumuşaklığı
Ufacık satırların duası
Ve kuşların yüreğini sevmeyen akşam
Kapıda bir dilenciyim
El açmış gözlerine bakarken
Seni arıyordu sadece

Mehti Aslanboğa

Aşk Dediğin Ateş Külü Nerede

Kapılmış rüzgara amansız gider
Aşk dediğin ateş külü nerede
Önüne katılmış tüm bildiklerim
Yar dediğin ateş külü nerede

Gönlüme dokunur sisli bakışı
Yedirmez içirmez aşkla yakışı
Tam köşe başında o son bakışı
Yar dediğin ateş külü nerede

Elimde kokusu kaldı sanırım
Çok oldu zamanı ben dün sanırım
Şuramda kuş vardı uçtu sanırım
Yar dediğin ateş külü nerede

Mehti Aslanboğa

Aşk Dediğin Yana Yana Çekilir

Ruhunu sarınca bir acı keder
Yılların tüm derdi içini sarar
Gönül aşkın ile dermanı arar
Aşk dediğin yana yana çekilir

Gece olur düşlerine sarılır
Gamı çeker ruhu ona sıkılır
Kirpiğinden yanağına dökülür
Aşk dediğin yana yana çekilir

Rüzgar eser saçlarına gül değer
Yarin perçemine bir ömür sığar
Bitti sandığında bitmiyor meğer
Aşk dediğin yana yana çekilir

Gelir diye beklediğin yaralar
Yıllar sonra bir kapıyı aralar
Geçen giden hatıralar anılar
Aşk dediğin yana yana çekilir

Mehti Aslanboğa

Ayrılık

Gecenin en zindan halinin adı
Susuz geçen bir yaz gibi ayrılık
Bitmeyen bir yolun başlangıcında
Sonu gelmez derdin adı ayrılık

Gül açmayan bahçe, susuz göl gibi
Rüzgarı olmayan ıssız çöl gibi
Denize varmayan çılgın sel gibi
Bitmeyen bir yolun adı ayrılık

Kalbime bir yara gibi yerleşen
Belli vakitlerde çıkıp depreşen
Gönül bu ne bela geçip gitmeyen
Bitmeyen bir derdin adı ayrılık

Mehti Aslanboğa

Bekleyeceğim

İçimde kaybolan ümidim gibi
Gelmesen yanıma yine beklerim
El açıp Mevlâya her akşam vakti
Bıkmadan durmadan seni beklerim

Rüzgârda savrulan kuru dal gibi
Aşkınla tutulmuş dili lâl gibi
Bahçemde güllerden biri al gibi
Usanmadan seni bekleyeceğim

Bulduğum sevdanın yeri paslanmaz
Gönül yorulsa da yine uslanmaz
Ne ruhum ne kalbim buna yaslanmaz
Ahirette bile bekleyeceğim

Ellerde gördüğüm sevda yalandan
Ruhuma işleyen derdi ziyandan
Sıratı hesabın verdiğim andan
Mevlâya varınca bekleyeceğim.

Mehti Aslanboğa

Ben Hep Yine Seni Düşüneceğim

Bir şafak vaktinde kuşlar öterken
Güneş gözlerinde rüyaya daldı
Yaşlı gözlerimle seni ararken
Ben hep yine seni düşünceğim

Bir göl kenarında mehtap ve ışık
Usul usul yağmur ve sisli gece
Buğulu gözlerle baktığın yerde
Ben hep yine seni düşünceğim

Sonbahar gelince kurumuş dallar
Gazeller içinde umutsuz anlar
Ömrün biteceği düzlükte canlar
Ben hep yine seni düşünceğim

Savrulur gecede binlerce derdim
Mabuduma sunsam bin ah ederim
Bir şafak vaktinde bülbülde sesim
Ben hep yine seni düşünceğim

Yağmur tanesine yazdım adını
İçimden süzülen son muradımı
Kır çiçeklerini mayıs ayını
Ben hep yine seni düşünceğim

Kalbimin içine sığmadı aşkın
Dereler, ırmaklar, dağlardan taşkın
Köşeyi dönerken o son bakışın
Ben hep yine seni düşünceğim

Şimşekler çakardı adın anınca
Gökteki yıldızlar durur yanında
Ekim aylarında dağın başında
Ben hep yine seni düşünceğim

Ruhumdan yollara sardım bedeni
Gönlüme kocaman dert yükleyeni
Satır başlarında ah ile seni
Ben hep yine seni düşünceğim

Günlerim geçmedi andım adını
Güllerde aradım o muradımı
Kara toprak bile bilmez adını
Ben hep yine seni düşünceğim

Mehti Aslanboğa

Beni Geriye Gönder

Sendeki beni geriye gönder
Gönder ki içimde canlansın yürek
Seni unutmam yaşamam için
Bu yüreği sensiz bırakmak gerek

Sanma ki ben böyle mutlu olurum
Yaşarım ancak yeşermez dalım
Ne zaman kaldırsam ah şu başımı
Ateşlerde kavruluyor sol yanı

Sendeki beni geriye gönder
Ruhum ancak böyle huzur bulacak
Kendimi bıraktım hayat içine
Yoluna bakarak ve ağlayarak

Mehti Aslanboğa

Bilme

Bir gülü özledim geride kaldı
Bir mahşer gününde görürüm belki
Bir gülü özledim o bakışları
Yüzünün içinde o öptüğüm yer

Bakma gözlerime ayrılır gibi
Kırma ellerimin zincirlerini
Gönül bahçemdeki pembe çiçeği
Gözyaşımla suladığımı bilme

Sabahları artık gecikiyordu
Satırlara zaman sığmıyor gene
Ufuklarda yağmur görünmüyordu
Ufukların ağladığını bilme

Zaman eskiyip de yüzün solunca
Parmakların dermanına durunca
Gözlerin de seni yalnız koyunca
Senin için ağladığımı bilme

Mehti Aslanboğa

Bilmezsın

yağmur iğri iğri düşer toprağa
gönül başka neye ağlar bilmezsın
bir şafak vakti gönül uslanmaz
yarin yüreğinde ne var bilmezsın

her derdin bittiği yer yaralıdır
bir gülün dalında kuş kanadadır
şeyda bülbül öter aşk yaralıdır
yarin yüreğinde ne var bilmezsın

Mehti Aslanboğa

Bir Başka Bahar

Nedense rüzgârlar dallarda saklı
Dallarda çiçekler hasret bıraktı
Her gece her günde acı bıraktı
Yolların koynunda yalnızlık bahar
Umut gülemediğim bir başka bahar

Koyuldum dar geçitli yollarla gardaş
Çile denen ayrılıklarla sırdaş
Tenim yorgun beden bitkin arkadaş
Umut gülemediğim bir başka bahar

Mehti Aslanboğa

Bir Türlü Gönlümü Susturamadım

Zaman geçti çok gurbeti dolandım
İçimdeki derdi susturamadım
Çok gönülde durdum eğlendim kaldım
Bir türlü gönlümü susturamadım

Elim aldım sazı söylerim sana
Yıllarca çektiğim şu nazı anla
Ayrılık ne imiş yaşarken dinle
Bir türlü gönlümü susturamadım

Kul söyler derdini mevlaya açar
İçinden geçeni duaya katar
Bir gönül derdinde binini yakar
Bir türlü gönlümü susturamadım

El söyler derdini mehdiler dinler
Çekilen çilenin altında inler
Kıymetsiz sözünü söyle kim dinler
Bir türlü gönlümü susturamadım

Verdiğin sözlere sadakat eyle
Nazını niyazını dostuna söyle
Sen kimsin haddini biliver şöyle
Bir türlü gönlümü susturamadım

Dar günde elini tutanı gözle
Bildiğin her şeyi yerine gizle
Olur olmaz bir çığırktan sözüne
Bir türlü gönlümü susturamadım

Gördüğün rüyanın peşine düşme
Selamsız geçenin yanından geçme
Zenginin sofrası acıdır içme
Bir türlü gönlümü susturamadım

Söyle sen sözünü kıymet bilene
Aslına ceddine değer verene
Gönül kırmayana Hakkı bilene
Bir türlü gönlümü susturamadım

Geceler uzundur sabaha geçmez
Ettiğin kötülük bırakıp gitmez
Yad elde çırpınsan gene kar etmez
Bir türlü gönlümü susturamadım

Gönül gam dediğin ömrümü aldı
Ömür yetmedi mi gönlüme daldı
Mevsim bahar oldu bana kış kaldı
Bir türlü gönlümü susturamadım

Derledim şarkılar şiirler yazdım
Ferhat'a özenip dağları kazdım
El aleme yazken ben kışa girdim
Bir türlü gönlümü susturamadım

Elimde birikmiş acı ve keder
Toplasan tamamı kaç lira eder
Gönül küstü artık nereye gider
Bir türlü gönlümü susturamadım

Gün oldu zamanı askıya aldım
Senden ümit yoktu kuşkuya daldım
Bu garip dünyada tek başım kaldım
Bir türlü gönlümü susturamadım

Mehti Aslanboğa

Bu Gece

Pamuk gibi ellerini tutarken
Dokunsa kalbime bir melek eli
Annem değildi seslenen bu gece
Soğuk soğuk her tepeden bu yerler
Avucumda kumdan donmuğ kaleler
Azrail mi tüm geceyi kaplayan
Ruhum değil celladıma dayanan
Korku değil acı kalır içimde

Kımıldamaz rüzgar esse de gller
Kokusu yok bu korkunun bu sesin
İncinmiğse al yanaklı bu bebek
Her feryatta bu dağlara kar yağar
Her baharı kışa gebe bu semtin
Suyu soğuk gece ıssız bu şehrin
Anam gider babam da var yanında
Bir yetimsem kırılmıştır kanadım
Ruhum doymuğ acılara bu gece

Mehti Aslanboğa

Diken

Suyun başında bekler elinde diken
Namerdi sanırlar darıyı eken
Dağıtır sarpını her yoldan geçen
Kiminle yürüdüysen onunla siflen

Sözleri yaralar acıyı dağlar
Dostunu düşmanı aynı şey sayar
Gün gelir daralır dost eli arar
Kiminle yürüdüysen onunla siflen

Mehti Aslanboğa

Dinle

İçinde yılların sesini dinle
Dinle de gönlüne buz gibi essin
Gözyaşın yağmurdan bir damla gibi
Yanağından kayıp kalbine geçsin

Mehti Aslanboğa

Eyvah!

Eyvah!
Yine mi geldi sonbahar
yine mi başlayacak maziyi hatırlamak
İlk yaprak düştüğünde bu seramoni başlayacak
Yine bir rüzgâr esiyor serin serin
Yağmur yağacak jöleli saçlarıma
Seni hatırlatacak yine bana
İslandığımızı kana kana

Eyvah!
Hüzün kokuyor rüzgârı bu baharın
Ayrılığı hatırlatıyor bana
Getirdiğinde bu rüzgâr bana
Kurumuş sarı bir yaprağı
Veda mektubu gibi
Acıtıyor valla.

Mehti Aslanboğa

Fani Adam

Kapılmış rüzgara tüm duygularım
Bildiğim her şeyin yarısı yalan
Ruhumda saklanan tüm acılarım
Neyin kafasında bu fani adam

Eline aldığıın mallar geçici
Duvarda astığıın çullar geçici
Divana durduğun kullar geçici
Neyin kafasında bu fani adam

Dalda meyve vakti gelir yenilir
Gül dalında vakti gelir açılır
Mor salkımlı sokaklardan geçilir
Neyin kafasında bu fani adam

Dünya malı denir dünyada kalır
İnsanda sevgisi gariptir durur
Bacıyı gardaşı sırtından vurur
Neyin kafasında bu fani adam

Mehti Aslanboğa

Fayda Etmez Çiğ Süt İçen Adama

Şu fani dünyada bildim bileli
İnsanın eyisi hor gelir sana
Bir tas suyun ikram eden adama
Bir çelmeyi takmak hoş gelir sana

Helal lokma kaşındırır elini
Taş bağlasan fayda etmez dilini
Tüm kainat yoldaş bilse halini
Fayda etmez çiğ süt içen adama

Arı geçse iğnesine sarılır
Bir söz desen inadına darılır
Sabah akşam aynı dala binilir
Fayda etmez çiğ süt içen adama

Yola atar yabasını otunu
Gardaş bilir zalimini itini
Yemin koysan böylesinin atını
Fayda etmez çiğ süt içen adama

Söz verir sözünde durduğu olmaz
Emaneti versen yerinde koymaz
Ettiği yemini üç güne varmaz
Fayda etmez çiğ süt içen adama

Herkese al verir kendine beyaz
Sanırsın dediği her sözü ıyaz
Makama mevkiye doy hadi haylaz
Fayda etmez çiğ süt içen adama

Şöze başladı mı dağları aşar
Önüne ardına bakmadan koşar
Bir de şakşakçısı var ise coşar
Fayda etmez çiğ süt içen adama

Gönül kırar dostlarını savurur
Kapın çalsan tokmağına sarılır
İki versen üçüncüye gerinir
Fayda etmez çiğ süt içen adama

Kabahati suçu hep sende arar
Soluduğu nefes dünyaya zarar
Bu adamın verdiği en doğru karar
Fayda etmez çiğ süt içen adama

Gece fesat gündüz fesat peşinde
Hayır olmaz bu adamın işinde
Her yaptığı şeyi ayın beşinde
Fayda etmez çiğ süt içen adama

Mutlu insan onda huzuru bozar
Verdiği her şeyi deftere yazar
Boş mezarı bulsa ona da sızar
Fayda etmez çiğ süt içen adama

Duyduğu her sözü alır getirir
Eline aldığı şeyi bitirir
Beleş bulsa hamuduyla götürür
Fayda etmez çiğ süt içen adama

Mehti Aslanboğa

Geçemiyorum

Gün gelir unuttur geçersin benden
Gün gelir ellerim tutamaz olur
Soğuk bir rüzgarda yalnız bir adam
Gün gelir anlamı olmaz hayatın

Gün olur sessizce oturuyorum
Ağaç altlarında yer bakıyorum
Etrafta benden kimse kalmamış
Kendime derdimi anlatıyorum

Gün olur susarım gene susarım
İçimi toprağa suya kucarım
Boşa geçmiş tüm hayatım yanımda
Rüzgara yağmura dert anlatırım

Mehti Aslanboğa

Gidemiyorum

Yürüyorum dikenlerin üstünde
İçimdekileri diyemiyorum
Yüreğim dolu gizliliklerle
İçimden akıtıp gidemiyorum

Attım tüm kaybolan ümitlerimi
Sıra geldi yarınımı görmeye
Sessizce uçurup hatıraları
İçimden akıtıp gidemiyorum

Mehti Aslanboğa

Gidiyorum

-Gidiyorum yolumda karanlığın izleri
Gidiyorum içimde bir sonbahar sabahı
Gidiyorum bir hüznün yumağında yaralı
Kaybolmuş bir hatıra olup da gidiyorum

Gidiyorum duyduğum ses yalandan
Tüm geçmişim viranedir ziyandan
Bir kış günü dağ başında kalandan
Farkı yok tüm gerideki hayatım

Gidiyorum volkan gibi yüreğim
Her satırda umut arar gezerim
Kara bahtım talihime küserim
Kara kış ortası gibi hayatım

Gidiyorum adın kalır ellere
Aşkın bahar gibi gelir dillere
Her solukta şu faniyi yellere
Harap olmuş yollar gibi hayatım

Mehti Aslanboğa

Gönül

Gönül inan bıktım senin elinden
Her güzeli senin canın mı sandın
Ahu gözleriyle bir baktı diye
O güzel gözleri senin mi sandın

Oturdum yanına sustum dinledim
Huzur esiyordu bitmesin dedim
Koca ömrü beş dakkada yaşadım
Her ikram edeni senin mi sandın

Bal akar dilinden sözleri tatlı
Uzatmaz elini gamze yanaklı
Merdiven inerken bakışın yaktı
Her bakıp gideni senin mi sandın

Ay sustu gönül sustu ben sustum
Yeniden söyleyemem sesimi kıstım
Söz sırası sende ben bir gaf ettim
Umut etmeyi de senin mi sandın.

Mehti Aslanboğa

Gönül Neye Ağlasın Ki

Saçlarına Ak düşünce
Sonbahar gülü seçince
Rüzgâr eser İnce İnce
Gönül Neye ağlasın Ki

Bahar gelir gök delinir
Çiçeği gülü sevinir
Gönül ha bire salınır
Gönül neye ağlasın ki

Yârin kaşları çatıldı
Gönülden aşkım atıldığı
Şu bedene dert takıldı
Gönül neye ağlasın ki

Saçlarına değdi rüzgâr
Kokunu getirdi bahar
Saba rüzgarında nehar
Gönül Neye ağlasın ki

Elime alsam sazımı
Vursam teline sazımı
Bakışında ki çalım
Gönül neye ağlasın ki

Doğar güneş saçlarına
kipriğinden kaşlarına
İlle de o bakışlarına
Gönül neye ağlasın ki

Aşkın mazide mi sandın
Bir zalimin sözün kandın
Yıllarca boşa mı yandın
Gönül neye ağlasın ki

Aşık Aslan yarın arar
Bulduğunda gönlü yorar
Elin de kalan bir zarar
Gönül neye ağlasın ki

Mehti Aslanboğa

Güller Ağlıyor

Gelme sakın bıraktığın yerlere
Orada gazeller toprak oluyor
kinini akıtıp gittiğin yerde
Orada ağaçlar güller ağlıyor

silkindi yalnızlık attı kendini
mısralarda bildi sensizliğini
gül kokulu parmakların rengini
Orada ağaçlar güller ağlıyor

sevindi geceler yorgunluğuma
yorgunluğum sadece dev gibi kindi
yüreğim görmedi senin dengini
yüreğim görmedi bu gün ikindi

yüreğimde aslan şaha kalkıyor
şaha kalkıp nazlı yare koşuyor
yar dediğim fani değil bilmiyor
Orada ağaçlar güller ağlıyor

Mehti Aslanboğa

Güvercinler

-Güvercinler gerdanlığı takınmış
Aşk yâresi gönöl bahçen atılmış
Göz yaşları usul usul akarmış
Güvercinler gerdanlığı takınmış

Güvercinler niçin gözleriniz sevinir
Bu dünyanın neyi güzel görünür
Sırma saçlar ela gözler gömölür
Güvercinler niçin gözleriniz sevinir

Mehti Aslanboğa

Güzel

Günlerin vefalı bir görüntüsü
Kalmadı sen buradan gideli güzel
Hayatın bir tadı kalmadı gibi
Sen veda edeli gideli güzel

Aklımdan çıkmazsa nasıl ederim
Ben bu derde çare arar gezerim
Ne de hasret kuytulara hasret dizerim
Sen veda edeli gideli güzel

Rüzgara sordum ben bu gün halini
O yar hiç adımı anmaz mı dedim
Bir gece uykusuz kalıp da beni
Satırlara gömüp yazmaz mı dedim

Ağladı geçmişim sustu sensizlik
Keder denen ağırlıkları bildik
Biz geçmiş bir kalemde sildik
Sen veda edeli gideli güzel

Mehti Aslanboğa

Hadi Git

Hadi git
Sen de durma buralarda
Gitme vakti
Mevsim sonbaharsa
Usulca git
Canımı acıtmadan
Anlamasın yüreğim yalnız kaldığını
Yokluğunu bilmesin
Git de yüreğimi götürme
Sen varsın içinde.....

Mehti Aslanboğa

Hatay

Kederi aldılar koydular özüm
Anayı gardaşı görmüyor gözüm
Evladım ciğerim can ile özüm
Hatayım nerdesin sen iki gözüm

Mehti Aslanboğa

Hatayım

Kederi aldılar koydular özüm
Anayı gardaşı görmüyor gözüm
Evladım ciğerim can ile özüm
Hatayım nerdesin sen iki gözüm

Mehti Aslanboğa

Hatırlamanı Beklemiyorum

Bu hikaye hatıradan kalmış
Üstelik yaralı mı yaralı
Beklentim olduğunu sanma
Hatırlamanı beklemiyorum

Geçtiğin yerlerde kalmamışsa
Beni hatırlatan bir hatıra
Özlemediysen sesimi
Aramıyorsan beni
Beklentim olduğunu sanma
Hatırlamanı beklemiyorum...

Mehti Aslanboğa

Hepsi Yalan

Dünya seni süslemişler koymuşlar
Altın tasla önümüze sunmuşlar
Bahar diye kara kışı salmışlar
Hepsi yalan hepsi fani gardaşım

Evlat oldu yüreğimde ot bitti
Karlı dağlar bitti kış gitti
Gün oldu elinden yüreğim attı
Hepsi yalan hepsi fani gardaşım

Sarı saçlar soldu yerinden oldu
Gözlerim görüyor bakışı soldu
Dost bildiğim diliyle canımı aldı
Hepsi yalan hepsi fani gardaşım

Allı perçemini salma geriye
Herkesi dost diye alma geriye
Bir hatada seni koyup öteye
Hepsi yalan hepsi fani gardaşım

Rabbinden başkası kandırır seni
İnsandır unuttur nankördür geni
Bir dost bulduğunda sanma ki yeni
Hepsi yalan hepsi fani gardaşım

Derdi sana verir için soğutur
Nimeti bulunca kendi götürür
İnsandır imansız ise bitirir
Hepsi yalan hepsi fani gardaşım

Mehti Aslanboğa

Hesap Günü

Mahşerde hesaba daldığın anda
Rahmanın rahmeti dile müslüman
Sıratın başında kaldığın anda
Rahmânın rahmeti dile müslüman

Mahşerde melekler mü'mini arar
Gözler endişeyle hesabın dalar
Ne ana ne baba ne evlat sorar
Rahmânın rahmeti dile müslüman

Ruhunla bedeninin kavuşma anı
Gönülden geçeni bilme zamanı
Bir ömür yetmedi âh ile cânı
Rahmanın rahmeti dile müslüman

Cennette melekler mü'mini gözler
Sıratı geçenler rahmânı özler
Cenneğin kapısını giren mü'minler
Rahmânın rahmeti dile müslüman

Mehti Aslanboğa

Hüzün Mevsimi

Bu gün sonbaharı hissediyorum
Dökülen yapraklar savruluyorlar
Ömrümden azalan günlerim gibi
Koşarak benden kayboluyorlar

Rüzgarın kokusu hüzne geliyor
Güllerin yaprağı yerde geziyor
Ağaç dallarında ayrılık vakti
Hüzün mevsiminde toplanıyorlar

Mehti Aslanboğa

İnsandır Bu

İnsandır ne yapacağı hiç belli olmaz
İnsandır tatlı bir söz ile uçurur
Bir    ek dalında g  l gibi açar
İnsandır sevdıyla kelebek olur
Bir ku un kanadı gibi yumuşak
İnsandır denizde bir yunus gibi
Bahar g  n   açmış mor bir menek e
İnsandır kalbinde merhamet olur
Cennette gezinen bir dua gibi

İnsandır fesada yol verir gece
İ ti i dereler kan ile dolar
İnsandır menfaat olacak diye
Anayı garda ı savurur gider
İnsandır bir lokma vermez insana
Zulmetmek   ld rmek daha ı daha
İnsandır cennetten kovuldu unda
Garda ı garda a ta  vurdu unda
İnsandır hem yaparken hem de yıkarken
Merhamettir bir tek ona yakı an

Mehti Aslanboğa

İstemem

Gülme gözlerinle terk edeceksen
Bana ümit verip sevdaya koyma
Gün gelip adımı unutacaksan
Beni ateşlerde yanmaya salma

İstemem rüzgarı yağmuru karı
İstemem sensiz gelen baharı
Aşkın olmadan geçen tek bir anı
Meğer ki sonunda ayrılacaksan

Pencere önünde yoluma bakma
Bir bakıp bir durup gönlüme akma
Beni aşk çölünde ateşe atma
Meğer ki sonunda ayrılacaksan

Gittiğin yerlerde adımı sorma
Saçını savurup cilvenle vurma
Eğer seviyorsan dakika durma
Meğer ki sonunda ayrılacaksan

Mehti Aslanboğa

Kararsız

Benim bu gece kayıplardan bir ses
Benim masumluğu unutamamış bir gün
Yürüyüp de gidemediğim yerlerde bir ün
Ve bir anı saklayamamış umarsızca

Bir gül koklamadan veda eden benim
Bir gül bahçesinin tam ortasında
Günlerce susuz kaldığımda
Bir mavi deniz ortasında

Mehti Aslanboğa

Koşma

Gönül bağlarının seyrine daldım
Öttü şeyda bülbül gül yârelendi
Yüreğimi nazlı yarla doldurdum
Geçti sabâ yeli kul yarelendi

Âbın içtim yüreğime gam verdi
Bir dert yetmez diğerine yol verdi
Çok dolandım tek bu yollar el verdi
Âlem sükût etti yar gülüverdi.

Mehti Aslanboğa

Koşma 3

Hasret bağlarında dolandı gönlüm
Yaralı bir kuştı ağladı ömrüm
Ne bülbül ne gülde muhabbet gördüm
Bu gün zamandaki yolculuğumda

Serindir akarken gönül ırmağım
Kuytu köşelerde gezer ağlarım
Ağıt yakar başım kara bağlarım
Bu gün zamandaki yolculuğumda

Efkâr dedi durdu bağlandı elim
Yüreğim inledi âşikar derdim
Bir temmuz akşamı elinde elim
Diye hayal kurdum yolculuğumda

Soldu gayrı umut bahçe güllerim
Gezdiğin yerlerdi gezinme yerim
Girdi gayrı geçmez geçemez derdim
Bu gün zamandaki yolculuğumda

Mehti Aslanboğa

Kudüs

Sabah vakti ezan ile doğrulur
Kubbetüs Sahra da adın anılır
Rasülüllah gelir Miraç olunur
Kudüs yollarında Hakkı ararım

Zalime atılan kara taş gibi
Çocuğundan akan sızı yaş gibi
Cennetü Ala da inci taş gibi
Kudüs yollarında Hakkı ararım

Sahranın yelleri alı bezdirir
Zamanla duası ili gezdirir
İnşallah mümine Kudüs sevdirebilir
Kudüs yollarında Hakkı ararım

Mehti Aslanboğa

Maraş

Depremi adını koydular ölüm
Başka söz demeye varmıyor dilim
Tutmuyor kollarım tutmuyor elim
Nerdesin Maraş'ım sen iki gözüm

Mehti Aslanboğa

Maraşım

Depremiñ adını koydular ölüm
Başka söz demeye varmıyor dilim
Tutmuyor kollarım tutmuyor elim
Nerdesin Maraşım sen iki gözüm

Mehti Aslanboğa

Misafir

Dünyanın gamını alma içine
Kederin misafir hüzün misafir
Bir güle kanıp da günaha dalma
Dünya da misafir insan misafir

Ellerin ruhunu taşır güllere
Güllerin misafir kokun misafir
Adını ilkbahar koydum hasretin
Hasretin misafir derdin misafir

Mehti Aslanboğa

Ne Yazıyorsa

Sahip olduğuna güvenip azma
Bir derdin lunca inkara sızma
İnsan bu kaderde ne yazıyorsa
Sonunda hepimiz savruluyoruz

Gidenin ardına bakıp bekleme
Kedere bir keder daha ekleme
El sözüne kanıp beni yoklama
Sonunda hepimiz savruluyoruz.

Mehti Aslanboğa

Nerede

Gönlümü yıllarca çalan duygular
Vaktimi koyduğum güller nerede
Gece gündüz üzerinde tozduğum
Sonu gelmez tozlu yollar nerede

Dağ başında öter alıcı kuşlar
Rüzgârda savrulan dallar nerede
Bülbüller güllere aşkı şakırlar
Bülbüller nerede güller nerede

İçimde büyüyen tüm umutlarım
Dilimden düşmeyen âh ile zarım
Kalem gibi kaşın bir de bakışın
Tüm vaktimi alan gözler nerede

Mehti Aslanboğa

O Gün

Sen oraları unuttun belki
Taşı toprağı aklına gelmez
Çekip de gideli yıllar da oldu
Ama gönl bunu kabullenemez

Sen gittin gideli gller açmadı
Adını anacak kimse olmadı
Hiçbir vakit telefonum çalmadı
Başıma kakıp da gittiğın zaman

Yıllar geçti hatıramda sen kaldın
Şuramdan bir şeyi söküp çıkardın
Sen beni ey güzel bir taş mı sandın
Yüreğim yakıp da gittiğın o gün

Mehti Aslanboğ

Ömür

Bahar gelmez saba yeli gecikir
Gül dalında gonca kalır sıkılır
Menekşeler çiçeklere karışır
Ömür kıştan bahara yol bulamaz

Gerdanında al yazması süzülür
Kirpiğinden kaşlarına dökülür
Mart ayından mayısa dek geçilir
Ömür kıştan bahara yol bulamaz

Dağ başında soğuk eser rüzgarın
Düğünlerde allı giyer kızların
Perçemine şiir yazar sazların
Yürek aşktan başka çare bulamaz

Mehti Aslanboğa

Sana Sesleniyorum

Gönlüme bir hüznün çöktü yine bu akşam
Yine yalnız seni düşünüyorum
Uçsuz bucaksız tozlu yollardan
Hayalimle sana sesleniyorum

Dağların ardında orda ırak da
Çekilmez çileler yar aldı başta
Bir gün hatırla da bir damla yaşta
Bana selam yolla ağlayışınla

Son değil çekilen çileler bende
Çektiğim her derdin izi içimde
Sana hasret bitmez bitmez bizimde
Bir kalbimiz bir de gözyaşımız var

Mehti Aslanboğa

Sen Gidince Anladım

Sen gidince anladım
ne kadar yorulduğumu
bu hayatın içinde
ne kadar da yalnız olduğumu

sen gidince anladım
sessizliğini ruhumun
kuşların kanatlarına sığınmış
kaçar gibi uçuyordu düşüncelerim

Sen gidince anladım
insanın yalnız doğduğunu
ve yalnız öldüğünü

Mehti Aslanboğa

Sen Miydin

-Sen miydin Bu sebepsiz sandığım
Gözyaşımın katili
Sen miydin bu harabeye yol veren
Yalçın bir uzak
Berrak bir rüyanın hatırlattığı
Oysa sen yoktun yanımda değildin

Geziniyor bir yabancı bu ellerde
Mavi ve sıcak
Ilıktı alabildiğine
Bakışları yorgun zamana asi üstelik
Bense burada
Bir varlıktım yokluğun ortasında
Bedenim ruhuma dargın
Algın ve yalnız senin olmadığında orda
Uçuşuyor ezgin bir kayalık
Yolların ağladığı bu yerlerde
Karanlık ve isli
Ruhumun ülkesinde

Sen ey mavi ve sıcak
Bir buse kadar nazlı güzel
Saçlarında yelken açtı yalnızlık
Umut bölgemin yalancısı
Değmezdi bin ayrılığa kelepçe
Zindanlar alamazdı hiç
Ben ağladığımda zindanlar
Gülümse gözlerime ey bahar
Gülümse de bitsin yalnızlık
Gel de bitsin bu fani elde
Bir yalnızlık bir de ayrılık

Mehti Aslanboğa

Sessiz ıgılık

Aynalarda gördüm ruhunu
Sessizliğini zamanın
Bakışlarına hapsolmuş yüreğim
Ve dudağımda sessiz bir fısıltı
Yalnızlığın dibine vurmuş her halim
Satırlarımda ararken seni
Duygularıma söz geçiremiyorum
Uzatsam elimi tutacağım kadar yakınsın
Ama bir ferman yazılmış uzaklardasın
Asi ve yorgun duygularım
Sussam daha derinden bağıyorum
Her halinde her tavrında hayatın
Sanki seni yeniden yaşıyorum
Ruhuma işlemiş tüm duyguların
Her benzeyen bakışta sana
Hep aynı duyguları yaşıyorum
Sendelemeden geçse bir günüm
Allah'a şükrediyorum
Tüm ömrümü aynı duygu ile
Aşkın ile yaşıyorum

Tüm aşıklar sende yordu satırlarını
Tüm çiçekler kırıgın gitti saba rüzgarına
İncir kuşları nakşetti dudaklarından çıkan kelimeleri
Ne kadar uzaklaşsam da senden
Aniden ufacık bir sesle uyanıyorum
Bir ses gönder rüzgarla ey yar
Sabah yelleriyle kokunu
Ellerimi açmış dua ederken bir sahur vakti
Gözlerine hapsolmuş şu asi yüreğimi
Bırak da tutsun ey yar o sıcacık ellerini

Mehti Aslanboğa

Sıra Sıra Dağlar

Sıra sıra dağlar mesken mi tuttun
Rüzgârlara sorup yolun unuttun
Ben garip dilenciği eş dost mu tutttun
Senin yolun garip senin yolun dar
Senin yolun kayıp gülleri arar

Yıldızlar sevdanı aydınlatırken
Bulutlar bana sitem mi tuttu
Bülbül güle kanın helal sayarken
Gülleri zannetme sevda kuruttu

Patika yollardan sana gelirken
Hüzün pınarımda yolcu meskende
Tek teselli olduğum akşam
Sabahı kendine dost bellemekte

Mehti Aslanboğa

Sonbahar

Bu mevsim kayboldu kalan ümidim
Bu mevsim yarama tuz basar rüzgar
Bu mevsim ılık bir güz yağmurunu
Sokak ortasında yüzüme atar

Toz tutmuş her zaman geçtiğim yollar
Arkamda bin umut yolumu kollar
Gün geçer yıl geçer zaman kovalar
Bu mevsim hayatın aşk hanesidir

Mehti Aslanboğa

Sonbahar Günlerinde

Bir gölge geziniyor üstümde
İnce bir rüzgar gibi düşüncelerimden
Satırlarımda bir güfte narin
O saf o temiz sabah melteminden
Soluğunu duyduğum bir yabancı geziniyor
Akşam kızılığının büyüündeki sokaklarda
Sokaklar hüzünlü
Sokaklar ağlıyor
Saçlarını savururcasına yollardan
Bir sonbahar hüzün alıyor
Yaprağı sararmış kara dal uçlarından

Yüreğimde bir sevda bu mevsimde
Yüreğimde bir ağırlık var keşmekeş
Kuytu aralarında koyduğum
Bir damla misali akibet
Uzuyor yollar dağlara
Senin ismini haykırdığım o acımasız taş parçalarına
Bir yer ver koynunda ey rüzgar
Akşam çam kokularına doğru yolculuğunda
Uçur şu dertlerimi uçur düşüncelerimi
Bulutlarda sevda türkülerini beste
Kan ağlıyordu gözlerim
Kan ağlıyordu yüreğim
Bu buğulu buğulu bakan sonbahar günlerinde

Mehti Aslanboğa

Sonbahar Mevsimi

Bu mevsimde içimde
Canlanır tüm duygular
Hissederim ruhuma
Dokunan tüm elleri
usul usul bıraktım
Tüm geçmişin izleri

Bu mevsimde içimde
Korkuları gönlümün
Tebessümler kalmamış
Soğuk eser rüzgarın
Yollar sessiz kimsesiz
Ağaç dalları seyrek
Yangın sonrası gibi
Dağılmış tüm düzenek

Kuş sesleri nadiren
Güneş arada çıkar
Al yanaklı çocuklar
Etrafta çocuk arar
Yerinde değil her şey
Kokusunda sonbahar

Mehti Aslanboğa

Sorma

Senden ayrı kaldığında bu bahar
Çiçekleri kokmaz yaprağı olmaz
Bölböl güle yandığında bu bahar
Haykırsa da kimse onu duyamaz

Sorma sensiz nasıl geçer bu zaman
Yalnızlığın neye benzediğini sorma
Saçlarından kokun alan rüzgarın
Bana uğradığını sorma

Mehti Aslanboğa

Söyleyemedim

Bu gün bir kasırga geçti üstümden
Bir yudum su boğazımdan geçmedi
Elim kolum tutmadı dilim varmadı
Senin gittiğini kendime söyleyemedim

Sen gittin bir parçam koptu yerinden
Sen gittin yaz günü birden kış oldu
Sen gittin bu gözler yaş ile doldu
Ama gittiğini kendime söyleyemedim

Giderken ömrümün yarısı gitti
Al yazma süzüldü kazıdı gitti
Koca dağ üstüme devrildi gitti
Ama gittiğini kendime söyleyemedim

Gittiğin yollara hala bakarım
Yapamam geçmişe hasret kalırım
Seni unutmaya bir yol ararım
Ama gittiğini kendime söyleyemedim

Bahar yeli eser kokusu gitti
İçime yerleşen bakışı gitti
Sevdiğim kaşları kirpiği gitti
Ama gittiğini kendime söyleyemedim

Gün gelir de o bakışı ararsın
Gül dalında diken olsa sararsın
Boşa geçmiş ömre hesap sorarsın
Ama gittiğini kendime söyleyemedim

Mehti Aslanboğa

Sus Kalbim

Sus kalbim yoruldum onu sevmekten
Gece uykusuzca sabah etmekten
Bir vefasız kalbe name yazmaktan
Sus kalbim yoruldum onu sevmekten

Bir kalbe bağlandım dünyam değişti
Kaçırdım zamanı baharlar geçti
Dostlarım kalmadı bıraktı gitti
Sus kalbim yoruldum onu sevmekten

Geçti zaman gençliğimi harcadım
Tüm yollarda nice şeyler zorladım
Günüm gecem bir vefasız yandım
Sus kalbim yoruldum onu sevmekten

Akıttım yaşları gözlerim gitti
Ömrümü harcadım sözlerim bitti
Mecalim kalmadı dizlerim bitti
Sus kalbim yoruldum onu sevmekten

Mehti Aslanboğa

Süveyda

Kızıl akşamüstü ağlıyor gene
Seni arıyordu seni Süveyda
Yalnızlığı ufuklardan yüzdürdü
Yalnızlığı kovalayan Süveyda

Mor salkımlar yollarında yaralı
Kabullenemedim seni varalı
Kırpiklerim ıslanırken şuramı
Ateşlerde buluyorum Süveyda

Mehti Aslanboğa

Şiir Demleri

Satırlarda köhnemiş yalnızlıklar
Umut türküleri saran ellerimi
Sitem dağarcığı tutunduğum
Yılların derdini
Birkaç satırda okuduğum
Nevruz kokuları altında
Birkaç damla şiir muhabbeti
Geride tebessüm satırlarında bulduğum
Yaz gecelerinde ufukta
Ya da Samanyolu'nda bir yıldız
Ay ışığında bir satır mektup
Yokluğunu aradığım gülüşler
Bir bakışın deminde
Özlemek sesini gece yarılarında
Zihnimin bölgelerinde ağlamaklı gözlerin
Güneşin gölgesinde
Dağların doruğunda
Bir meltem yumuşaklığı
Duvar yazılarında Sevdâ
Gece kuşlarının yüreklerinde
Suskunluğumun bedensiz çığlıkları
Adem yalnızlığında
O sessiz
O anlamlı düşünceler
Mecnunun çöl kokularında ağladığı
Dayanılmaz yolculuklar
Belki surların kuytularında
Şiir demleri
Şuladığım tomurcuklar gözlerimle
Seni bulacağım bir asır
Asırları soracağım küçük yürekler
Beklemen ya da gelmen için
Bulduğum âkibet
Bugün satırları koyduğum nefret

Mehti Aslanboğa

Trenler Üstümüzden

Ağır ağır geçiyor trenler üstümüzden
Rayların söylediği şarkılarda güfte yok
Sisli bir akşam üstü o boğuk o hazin ses
Dağıldı kaldırımlarda kediler köpekler
Bu dünyanın gecesi gündüzünden ağırdı

Soluk soluğa bir ses sokak aralarında
Kovalayan bir adam gecenin ortasında
gözyaşlarını sildi
Ne o soluk nede ses keder ağını sildi

Mehti Aslanboğa

Soğuk elleri isli

Umutsuz

-Umutsuz bu beton şehirde seni unutmam
ıtır kokuları duymuyorum atlar yok
yangınlar kavurmuş yüreğimi
bu eller diyarında yok hayat yok

Güneş gözlerinde yitirdi sadeliğini
ufuklar gülümsüyor sonsuzluğa
kasırgalar yürüyordu yollarda
alabildiğine yürümüş yangın çığlıklarında
üşümüş resmimdeki son görüntü
son fırçamdaki umut eskimiş
uzun zamandır ağlarım
galiba bu gözler neye ağladığını da unutmuş

Mehti Aslanboğa

Veda

Saatler veda zamanı derse
Umudun bittiği yer burasıdır
Artık hiçbir sözün anlamı yoksa
Sana düşen usul usul bir veda

Gönül yorgun ağırlığı geçmezse
Hiçbir şeyle harareti bitmezse
Güzellikler ruhu mesut etmezse
Sana düşen usul usul bir veda

Mehti Aslanboğa

Yağmur

Çiselerken tepeden dua ettiğim ele
Şanki bir nur iniyor kendi ahengi ile

Bu rahmeti gördüde nice bekleyen yürek
İçinden şükür çıktı doğru hakka giderek

İslanırken toprağın verdiği koku heyhat
Vermemişti o toprak ne eksik nede bayat

Bir duanın verdiği huzur içinde sevin
Sen yolunu doğru bil doğruluğunla bilin

Mehti Aslanboğa

Yar Benden Daha Fazla Ne İster

Elime alınca gönöl sazımı
Yar benden elmanın alını ister
Gelenden geçenden bir selamımı
Yar benden selamı kesmemi ister

Dağda öter kuşlar adını söyler
Kırlarda böcekler ve kelebekler
Bahar yeli eser, dallar çiçekler
Yar benden daha fazla ne ister

Yarin yüzü aya verir rengini
Bulamadin şu gönlümün dengini
El kapısı vatan sayar kendini
Yar benden daha fazla ne ister

Azar azar sunsam yâre halimi
Diyemedim yüreğimden geçeni
Şiir olsam okumadan geçeni
Yar benden daha fazla ne ister

Güneş doğar al gamzeli yüzüne
Bahar yeli tez değmeli gözüne
Kırpiğine kalem kaşın teline
Yar benden daha fazla ne ister

Bakışının buğusuna daldığım
Her lafına her sözüne kandığım
Bir gülüşe bir ömürde yandığım
Yar benden daha fazla ne ister

Mehti Aslanboğa

Yar Konuşulur

Gözlerinden akan yaşa kandığım
Kirpiğinde nakış olup yandığım
Yanağına buse olup konduğum
Yürek ellerinde yar konuşulur

Gece düşte her anıma dolanım
Ay ışığı mehtabıma konanım
Saba rüzgarında kokun ararım
Yürek ellerinde aşk konuşulur

Elim alsam ağlayan şu sazımı
Döksem ona niyazımı nazımı
Akşam olduğunda bir muradımı
Yürek ellerinde yar konuşulur.

Mehti Aslanboğa

Yaralı

Yarama dokunma sen al yazmalı
Kaşına kirpiğine şiir yazmalı
Baktığın o yerde bir can kalmadı
Yaralı gönlümü sen de dağlama

Dert gelir insana derdi yeniler
Gün gelir sözleri ruhunu deler
Yarama dokunma acıyor beter
Yaralı gönlümü sen de dağlama

Mehti Aslanboğa

Yari Ağlatmadan Gider Mi Dersin

Zamansız esiyor seher yelleri
Yarin saçlarına değer mi dersin
Boyalı elleri kirpiğı kaşı
Yarimi ağlatıp gider mi dersin

Bu gece esiyor amma da hırçın
Kimin de rahmeti kimin de mahsun
Kismet olur mevlam rahmete dönsün
Yari ağlatmadan biter mi dersin

Uçuyor yol boyu hava da kuşlar
Beklerim olacak gördüğüm düşler
Kimi hayır işler kimini dışlar
Yari kaldırmadan gider mi dersin

Sabah olur belki huzura geçer
Gittiğin yollarda laleler açar
Vuslat el verirse bu gönül coşar
Yari küstürmeden gider mi dersin

Mehti Aslanboğa

Yaşamak

Yaşamak sessiz yaşamak soğuk
Bir kasırga sonrasıdır yaşamak
Ruhumu okşayan kuşun kanadı
Kalbe değen tatlı bir söz yaşamak

Bir gün acı bir gün tatlı dillerin
Yol uzundu tutamadım ellerin
Kalbime bir sızı veren her şeyin
Yarım kalan her söz olur yaşamak

Mehti Aslanboğa

Yaşamak 2

Kader sana ayrılığı yazınca
Bahar gelse bile sana kış olur
Saba rüzgarında kuşlar öterken
Gül dalında diken sana zul olur

Güneş doğar sabah olur ellere
Her düşenin ahı gelir dillere
Gönüldeki yara seni sellere
Savurur da gündüz sana zul olur

Yüreğimin nârı yakar bedeni
Unutsa da unutamaz gideni
Yastığa baş koyduğunda şu teni
Sabah olmaz uyku sana zul olur

Yıllar geçer sanki zaman durulur
Bir an gelir tüm dilekler son bulur
Giden gider sana kalan yol olur
Hayat geçer yaşamaksa zul olur.

Mehti Aslanboğa

Yok Ki

Defalarca yemin ettim kendime
Seni unutmaya mecalim yok ki
Akıttım yaşıımı bu gün içime
Seni unutmaya mecalim yok ki

Seni gördüğümde dünya duruyor
Bir şehir yerinden göçüp gidiyor
Ellerim tutmuyor derman kalmıyor
Seni unutmaya mecalim yok ki

Mehti Aslanboğa

Zor Geliyor

Daha nasıl anlatayım gönöl derdimi
İçimden bir duygu isyan ediyor
Nazlı yarin yüreğinde yangın yok
Bana yalnız sevda çekmek zor geliyor.

Mehti Aslanboğa